

I

(Legislativní akty)

SMĚRNICE

SMĚRNICE RADY 2010/24/EU

ze dne 16. března 2010

o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z daní, poplatků, cel a jiných opatření

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na články 113 a 115 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu ⁽¹⁾,s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru ⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Vzájemná pomoc mezi členskými státy při vymáhání pohledávek jednotlivých států a pohledávek Unie, pokud jde o některé daně, jakož i další opatření přispívají k řádnému fungování vnitřního trhu. Zajišťuje se tak fiskální neutralita a členskými státy se umožňuje odstranit diskriminační ochranná opatření při přeshraničních transakcích, zaměřená na prevenci podvodů a rozpočtových ztrát.
- (2) Úprava vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek byla poprvé stanovena ve směrnici Rady 76/308/EHS ze dne 15. března 1976 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z operací, které jsou součástí

systému financování Evropského zemědělského orientačního a záručního fondu, zemědělských dávek a cel ⁽³⁾. Uvedená směrnice a akty jí pozměňující byly kodifikovány ve směrnici Rady 2008/55/ES ze dne 26. května 2008 o vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek vyplývajících z některých dávek, cel, daní a jiných opatření ⁽⁴⁾.

- (3) Ačkoli uvedená úprava představovala první krok směrem k lepším postupům pro vymáhání pohledávek v Unii sblížením platných vnitrostátních předpisů, ukázala se jako nedostatečná ke splnění požadavků vnitřního trhu, jak se vyvinul za posledních 30 let.

- (4) V zájmu lepšího zajištění finančních zájmů členských států a neutrality vnitřního trhu je nutné rozšířit rozsah vzájemné pomoci při vymáhání pohledávek týkajících se daní a poplatků, na které se ještě nevztahuje vzájemná pomoc v této oblasti, přičemž, aby se zvládl nárůst žádostí o pomoc a zajistily lepší výsledky, je nutné zvýšit účinnost a efektivitu této pomoci a usnadnit poskytování pomoci v praxi. Za účelem splnění těchto cílů jsou nezbytné další změny, ovšem pouhé přizpůsobení stávající směrnice 2008/55/ES by nebylo dostačující. Uvedená směrnice musí být proto zrušena a nahrazena novým právním nástrojem, který bude vycházet z pozitivních výsledků směrnice 2008/55/ES, avšak stanoví v případě potřeby jasnější a přesnější pravidla.

- (5) Jasnější pravidla by měla podpořit rozsáhlejší výměnu informací mezi členskými státy. Taková pravidla by měla rovněž zajistit, aby se směrnice vztahovala na všechny právnické a fyzické osoby v Unii, a měla by vzít v úvahu stále rostoucí počet právních forem subjektů, včetně tradičních forem, jako jsou trusty

⁽¹⁾ Stanovisko ze dne 10. února 2010 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽²⁾ Stanovisko ze dne 16. července 2009 (dosud nezveřejněné v Úředním věstníku).

⁽³⁾ Úř. věst. L 73, 19.3.1976, s. 18.

⁽⁴⁾ Úř. věst. L 150, 10.6.2008, s. 28.

a nadace, ale i nových právních forem, které mohou být v členských státech založeny daňovými poplatníky. Uvedená pravidla by měla dále umožnit zohlednit všechny formy, které mohou mít pohledávky orgánů veřejné moci týkající se daní, poplatků, cel, náhrad a intervencí, včetně veškerých peněžitých pohledávek vůči daňovému subjektu nebo vůči třetí straně, které nahrazují původní pohledávku. Jasnější pravidla jsou nutná především v zájmu lepšího vymezení práv a povinností všech zúčastněných stran.

- (6) Touto směrnicí by neměla být dotčena pravomoc členských států stanovit opatření k vymáhání pohledávek, která jsou dostupná podle jejich vnitrostátních právních předpisů. Je však nutno zajistit, aby rozdíly mezi vnitrostátními právními předpisy ani nedostatečná koordinace mezi příslušnými orgány neohrozily hladké fungování systému poskytování vzájemné pomoci stanoveného v této směrnici.
- (7) Vzájemná pomoc může spočívat v tom, že dožádaný orgán může dožadujícímu orgánu poskytnout informace, které tento orgán potřebuje za účelem vymáhání pohledávek vzniklých v dožadujícím členském státě, a doručit dlužníkovi veškeré dokumenty, které souvisejí s takovými pohledávkami a které pocházejí z dožadujícího členského státu. Na žádost dožadujícího orgánu může dožádaný orgán rovněž vymáhat pohledávky vzniklé v dožadujícím členském státě nebo přijímat předběžná opatření k zajištění vymáhání těchto pohledávek.
- (8) Přijetí jednotného dokladu, který se bude používat pro opatření k vymáhání pohledávek v dožádaném členském státě, jakož i přijetí jednotného standardního formuláře pro doručování aktů a rozhodnutí vztahujících se k pohledávce, by mělo vyřešit problémy související s uznáním a překladem aktů vydaných v jiném členském státě, které jsou nejvýznamnějším důvodem, proč je stávající úprava týkající se pomoci neúčinná.
- (9) Měl by být vytvořen právní základ pro výměnu informací bez předchozí žádosti, týkajících se konkrétních vratek daní. V zájmu účinnosti by se mělo rovněž umožnit, aby mohli být daňoví úředníci členského státu přítomni správním šetřením v jiném členském státě nebo aby mohli být jeho účastníky. Pro dosažení rychlejší a účinnější pomoci by měla být zajištěna rovněž přímochařejší výměna informací mezi orgány.
- (10) Vzhledem k rostoucí mobilitě v rámci vnitřního trhu a omezením uloženým Smlouvou či jinými právními předpisy ohledně záruk, které lze požadovat od daňových poplatníků neusazených na území daného členského státu, je nutno rozšířit možnosti pro žádosti o vymáhání pohledávek nebo o předběžná opatření v jiném členském státě. Jelikož rozhodujícím činitelem je stáří pohledávky, mělo by být možné, aby členské státy požádaly o vzájemnou pomoc, ačkoli dosud nebyly plně využity vnitrostátní prostředky vymáhání pohledávek, mimo jiné pokud by využití takových postupů v dožadujícím členském státě způsobilo nepřiměřené obtíže.
- (11) Obecná povinnost předávat žádosti a dokumenty v digitální podobě a prostřednictvím elektronické sítě a přesná pravidla týkající se jazyků použitých v žádostech a dokumentech by členským státům měla umožnit rychlejší a snadnější vyřizování žádostí.
- (12) Při vymáhání pohledávky v dožádaném členském státě může dotyčná osoba napadnout pohledávku, doručení uskutečněné orgány dožadujícího členského státu nebo doklad o její vymahatelnosti. Je třeba stanovit, aby v takových případech podala dotyčná osoba příslušnému orgánu dožadujícího členského státu žalobu a aby dožádaný orgán, pokud dožadující orgán nepožaduje něco jiného, pozastavil jím zahájené vymáhání pohledávky do doby, než příslušný orgán dožadujícího členského státu vydá rozhodnutí.
- (13) S cílem podnitit členské státy, aby na vymáhání pohledávek jiných členských států vyčlenily dostatečné zdroje, by dožádaný členský stát měl mít možnost získat zpět náklady související s vymáháním pohledávky od dlužníka.
- (14) Účinnosti se nejlépe dosáhne, pokud bude dožádaný orgán při vyřizování žádosti o pomoc moci využít pravomoci stanovené v jeho vnitrostátních právních předpisech vztahujících se na pohledávky týkající se stejných nebo podobných daní nebo poplatků. Pokud obdobná daň, poplatek nebo clo neexistují, by měl být nevhodnějším postupem postup stanovený podle právních předpisů dožádaného členského státu, který se vztahuje na pohledávky týkající se daní vybíraných z příjmu fyzických osob. Toto využití vnitrostátního práva by se nemělo obecně uplatňovat, pokud jde o přednostní postavení přiznávané pohledávkám vzniklým v dožádaném členském státě. Mělo by však být možné rozšířit toto přednostní postavení pohledávek na pohledávky jiných členských států na základě dohod mezi příslušnými členskými státy.

(15) Pokud jde o otázky promlčení, je nutno stávající pravidla zjednodušit stanovením, že stavení, přerušování nebo prodloužení běhu promlčecích lhůt je obecně určeno podle platného práva v dožádaném členském státě kromě případů, kdy stavení, přerušování nebo prodloužení běhu promlčecích lhůt není podle práva platného v tomto státě možné.

(16) V zájmu účinnosti je nutné, aby informace sdělované v průběhu vzájemné pomoci mohly být využívány v členském státě přijímajícím tyto informace pro jiné účely, než stanoví tato směrnice, pouze pokud to dovozuje právo jak členského státu poskytujícího informace, tak členského státu, který tyto informace přijímá.

(17) Tato směrnice by neměla bránit plnění jakýchkoli závazků k poskytování širší pomoci, které vyplývají z dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání.

(18) Opatření nezbytná k provedení této směrnice by měla být přijata v souladu s rozhodnutím Rady 1999/468/ES ze dne 28. června 1999 o postupech pro výkon prováděcích pravomocí svěřených Komisi ⁽¹⁾.

(19) Podle bodu 34 interinstitucionální dohody o zdokonalení tvorby právních předpisů se členské státy vybízejí k tomu, aby pro svou potřebu a v zájmu Unie sestavily vlastní tabulky, z nichž bude co nejvíce patrné srovnání mezi touto směrnicí a prováděcími opatřeními, a aby tyto tabulky zveřejnily.

(20) Jelikož cílů této směrnice, totiž stanovení jednotného systému poskytování pomoci při vymáhání pohledávek v rámci vnitřního trhu, nemůže být uspokojivě dosaženo na úrovni členských států, a proto jich může být proto z důvodu jednotnosti, efektivnosti a účinnosti dosaženo lépe na úrovni Unie, může Unie přijmout opatření v souladu se zásadou subsidiarity stanovenou v článku 5 Smlouvy. V souladu se zásadou proporcionality stanovenou v uvedeném článku nepřekračuje tato směrnice rámec toho, co je nezbytné pro dosažení těchto cílů.

(21) Tato směrnice dodržuje základní práva a ctí zásady uznávané zejména Listinou základních práv Evropské unie,

PŘIJALA TUTO SMĚRNICI:

KAPITOLA I

OBECNÁ USTANOVENÍ

Článek 1

Předmět

Tato směrnice stanoví pravidla, podle nichž mají členské státy poskytovat pomoc při vymáhání pohledávek uvedených v článku 2 v jednotlivých členských státech, pokud tyto pohledávky vzniknou v jiném členském státě.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Tato směrnice se vztahuje na pohledávky týkající se

a) veškerých daní a poplatků jakéhokoli druhu ukládaných členským státem nebo jeho nižšími územními nebo správními celky, včetně místních orgánů, či jejich jménem, nebo jménem Unie;

b) náhrad, intervencí a dalších opatření, jež jsou součástí systému částečného nebo úplného financování Evropského zemědělského záručního fondu (EZZF) a Evropského zemědělského fondu pro rozvoj venkova (EZFRV), včetně částek, které mají být vybrány v souvislosti s těmito činnostmi;

c) dávek a jiných poplatků stanovených v rámci společné organizace trhů v odvětví cukru.

2. Oblast působnosti této směrnice zahrnuje

a) správní sankce, pokuty, poplatky a přírážky související s pohledávkami, pro které lze požadovat vzájemnou pomoc podle odstavce 1, uložené správními orgány, které jsou příslušné pro výběr dotčených daní nebo poplatků nebo pro provádění správních šetření týkajících se těchto daní nebo poplatků, nebo potvrzené správními či soudními orgány na žádost uvedených správních orgánů;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 184, 17.7.1999, s. 23.

b) poplatky za osvědčení a podobné dokumenty vydávané v souvislosti se správními postupy souvisejícími s daněmi a poplatky;

vující aktiva, včetně z nich pocházejícího příjmu, jež podléhají některé z daní, na které se vztahuje tato směrnice;

c) úroky a náklady související s pohledávkami, pro které lze požadovat vzájemnou pomoc podle odstavce 1 nebo písmene a) nebo b) tohoto odstavce.

d) „elektronickými prostředky“ použití elektronických zařízení pro zpracování (včetně digitální komprese) a uchování dat a využití přenosu po drátě, rádiového přenosu nebo jinými optickými nebo elektromagnetickými technologiemi;

3. Tato směrnice se nevztahuje na

a) povinné příspěvky na sociální zabezpečení splatné členskému státu nebo nižšímu celku členského státu nebo veřejnoprávním institucím sociálního zabezpečení;

e) „síti CCN“ společná platforma založená na společné komunikační síti (Common Communication Network – CCN), kterou vyvinula Unie k zajištění všech přenosů dat elektronickými prostředky mezi příslušnými orgány v oblasti cel a daní.

b) poplatky neuvedené v odstavci 2;

c) platby smluvní povahy, jako například úhrada za veřejné služby;

Článek 4

Organizace

d) trestní sankce uložené na základě trestního stíhání nebo jiné trestní sankce, na které se nevztahuje odst. 2 písm. a).

1. Každý členský stát oznámí Komisi do 20. května 2010 svůj příslušný orgán nebo své příslušné orgány (dále jen „příslušný orgán“) pro účely této směrnice a neprodleně oznámí Komisi jakékoli změny týkající se příslušného orgánu.

Článek 3

Definice

Pro účely této směrnice se rozumí

Komise zpřístupní tyto informace ostatním členským státům a zveřejní seznam příslušných orgánů členských států v *Úředním věstníku Evropské unie*.

a) „dožadujícím orgánem“ ústřední kontaktní orgán, kontaktní orgán nebo kontaktní útvar členského státu, který podává žádost o pomoc v souvislosti s pohledávkou uvedenou v článku 2;

2. Příslušný orgán určí ústřední kontaktní orgán, který ponese hlavní odpovědnost za kontakty s jinými členskými státy v oblasti vzájemné pomoci podle této směrnice.

b) „dožádaným orgánem“ ústřední kontaktní orgán, kontaktní orgán nebo kontaktní útvar členského státu, jemuž je žádost o pomoc podána;

Ústřední kontaktní orgán může být rovněž určen jako odpovědný za kontakty s Komisí.

c) „osobou“:

i) fyzická osoba,

3. Příslušný orgán každého členského státu může určit kontaktní orgány, které odpovídají za kontakty s jinými členskými státy týkající se vzájemné pomoci s ohledem na jeden či více konkrétních druhů nebo kategorií daní a poplatků uvedených v článku 2.

ii) právnická osoba,

iii) pokud tak stanoví platné právní předpisy, sdružení osob uznané jako způsobilé k právním úkonům, avšak bez právní subjektivity právnické osoby, nebo

iv) veškeré jiné právní uspořádání jakékoli povahy a formy, mající právní subjektivitu či nikoliv, vlastníci nebo sprá-

4. Příslušný orgán každého členského státu může určit jako kontaktní útvary jiné úřady než ústřední kontaktní orgán nebo kontaktní orgány. Kontaktní útvary žádají o vzájemnou pomoc podle této směrnice nebo ji poskytují ve vztahu ke své konkrétní místní nebo funkční působnosti.

5. Pokud kontaktní orgán nebo kontaktní útvar obdrží žádost o vzájemnou pomoc požadující opatření nad rámec působnosti, která mu byla vymezena, neprodleně předá tuto žádost příslušnému úřadu nebo útvaru, pokud jsou známy, nebo ústřednímu kontaktnímu orgánu, a informuje o tom dožadující orgán.

6. Příslušný orgán každého členského státu informuje Komisi o svém ústředním kontaktním orgánu a o jakýchkoli kontaktních orgánech nebo kontaktních útvarech, které ustanovil. Komise zpřístupní obdržené informace členským státům.

7. Každé sdělení je zasíláno ústředním kontaktním orgánem nebo jeho jménem nebo v každém jednotlivém případě s jeho souhlasem, přičemž tento ústřední kontaktní orgán zajistí účinnost komunikace.

KAPITOLA II

VÝMĚNA INFORMACÍ

Článek 5

Žádost o informace

1. Na žádost dožadujícího orgánu poskytne dožádaný orgán veškeré informace, u kterých lze předpokládat, že jsou významné pro dožadující orgán při vymáhání pohledávek uvedených v článku 2.

Pro účely poskytnutí těchto informací zajistí dožádaný orgán provedení jakýchkoli správních šetření nezbytných k jejich získání.

2. Dožádaný orgán není povinen poskytnout informace,

- a) které by nebyl s to obdržet za účelem vymáhání obdobných pohledávek vzniklých v dožádaném členském státě;
- b) které by porušily ochranu obchodního, průmyslového nebo profesního tajemství;
- c) jejichž sdělení by mohlo ohrozit bezpečnost nebo být v rozporu s veřejným pořádkem dožádaného členského státu.

3. Odstavec 2 nelze v žádném případě vykládat tak, že dožádanému orgánu členského státu umožňuje odmítnout poskytnout

informací výhradně z toho důvodu, že tyto informace jsou v držení banky, jiné finanční instituce, určené osoby nebo osoby jednající v zastoupení nebo ve funkci zmocněnce, nebo z toho důvodu, že se týkají vlastnických podílů u nějaké osoby.

4. Dožádaný orgán informuje dožadující orgán o důvodech odmítnutí žádosti o informace.

Článek 6

Výměna informací bez předchozí žádosti

Pokud se vratky daní nebo poplatků jiných než daně z přidané hodnoty týká osoby usazené nebo osoby s bydlištěm v jiném členském státě, může členský stát, který má daně nebo poplatky vrátit, uvědomit členský stát usazení nebo bydliště, do něhož mají vrácené daně nebo poplatky plynout.

Článek 7

Přítomnost v prostorách správních orgánů a účast na správních šetřeních

1. Na základě dohody mezi dožadujícím orgánem a dožádaným orgánem a v souladu s podmínkami stanovenými dožádaným orgánem mohou úředníci zmocnění dožadujícím orgánem za účelem podpory vzájemné pomoci podle této směrnice

- a) být přítomni v prostorách, kde správní orgány dožádaného členského státu plní své úkoly;
- b) být přítomni při správních šetřeních prováděných na území dožádaného členského státu;
- c) napomáhat příslušným úředníkům dožádaného členského státu v rámci soudního řízení v tomto členském státě.

2. Umožňuje-li to právo platné v dožádaném členském státě, může dohoda uvedená v odst. 1 písm. b) stanovit, že úředníci dožadujícího členského státu mohou jednotlivým osobám pokládat otázky a nahlížet do záznamů.

3. Úředníci zmocnění dožadujícím orgánem, kteří využívají možností uvedených v odstavcích 1 a 2, musí být vždy schopni předložit písemné zmocnění, v němž je uvedena jejich totožnost a jejich úřední způsobilost.

KAPITOLA III

POMOC PŘI DORUČOVÁNÍ DOKUMENTŮ

Článek 8

Žádost o doručení určitých dokumentů vztahujících se k pohledávkám

1. Na žádost dožadujícího orgánu dožádaný orgán doručí příjemci veškeré dokumenty vydané v dožadujícím členském státě, včetně dokumentů soudního charakteru, vztahující se k některé z pohledávek uvedených v článku 2 nebo k jejímu vymáhání.

K žádosti o doručení dokumentů je připojen standardní formulář obsahující alespoň tyto informace:

- a) jméno, adresu a jiné údaje důležité pro identifikaci příjemce;
- b) účel doručení dokumentů a lhůtu, v níž by doručení mělo být provedeno;
- c) popis přiložených dokumentů a povaha a výše částky dotyčné pohledávky;
- d) název, adresu a další kontaktní údaje týkající se
 - i) úřadu odpovědného za připojené dokumenty, a pokud jde o jiný úřad,
 - ii) úřadu, kde lze získat další informace týkající se doručovaného dokumentu nebo možnosti napadnout platební povinnost.

2. Dožadující orgán předloží žádost o doručení dokumentu podle tohoto článku pouze v případě, že jej nemůže doručit podle pravidel pro doručení daného dokumentu v dožadujícím členském státě, nebo v případě, že by z takového doručení vyplývaly nepřiměřené těžkosti.

3. Dožádaný orgán neprodleně uvědomí dožadující orgán o veškerých úkonech učiněných k vyřízení žádosti o doručení, a zejména o dni doručení dokumentu příjemci.

Článek 9

Způsoby doručování

1. Dožádaný orgán zajistí, aby se doručení v dožádaném členském státě uskutečnilo v souladu s příslušnými vnitrostátními právními předpisy a správní praxí platnými v dožádaném členském státě.

2. Odstavcem 1 není dotčen jiný způsob doručení příslušným orgánem dožadujícího členského státu v souladu s předpisy platnými v tomto členském státě.

Příslušný orgán v dožadujícím členském státě může doručit jakýkoli dokument přímo doporučeným dopisem nebo elektronicky osobě na území jiného členského státu.

KAPITOLA IV

OPATŘENÍ K VYMÁHÁNÍ POHLEDÁVEK NEBO PŘEDBĚŽNÁ OPATŘENÍ

Článek 10

Žádost o vymáhání pohledávky

1. Na žádost dožadujícího orgánu dožádaný orgán vymáhá pohledávky, na něž se vztahuje doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožadujícím členském státě.

2. Dožadující orgán poskytne dožádanému orgánu veškeré důležité informace týkající se záležitosti, v níž byla podána žádost o vymáhání pohledávky, jakmile se o nich dozví.

Článek 11

Podmínky, jimiž se řídí žádost o vymáhání pohledávky

1. Dožadující orgán nemůže požádat o vymáhání pohledávky, pokud pohledávka nebo doklad o její vymahatelnosti byly v dožadujícím členském státě napadeny, s výjimkou případů, kdy se použije čl. 14 odst. 4 třetí pododstavec.

2. Než dožadující orgán požádá o vymáhání pohledávky, použije příslušné postupy k vymáhání pohledávky, které jsou dostupné v dožadujícím členském státě, s výjimkou těchto případů:

- a) pokud je zřejmé, že neexistují žádná aktiva k vymáhání v dožadujícím členském státě nebo že takové postupy nepovedou k úplnému uhrazení pohledávky, a dožadující orgán má konkrétní informace uvádějící, že dotyčná osoba má aktiva v dožádaném členském státě;
- b) pokud by uplatnění těchto postupů v dožadujícím členském státě vedlo k nepřiměřeným obtížím.

Článek 12

Doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném členském státě a další příložené dokumenty

1. Ke každé žádosti o vymáhání pohledávky se přiloží jednotný doklad o její vymahatelnosti v dožádaném členském státě.

Tento jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném členském státě odráží základní obsah původního dokladu o vymahatelnosti pohledávky a je jediným základem pro opatření k vymáhání pohledávky a předběžná opatření přijímaná v dožádaném členském státě. Nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v tomto členském státě.

Jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky obsahuje alespoň tyto informace:

- a) informace důležité pro určení původního dokladu o vymahatelnosti pohledávky, popis pohledávky, včetně jejího charakteru, období, jehož se pohledávka týká, veškerá data důležitá pro její vymáhání, jakož i výši pohledávky a její různé složky, jako např. jistina, naběhlý úrok atd.;
- b) jméno a jiné údaje důležité pro identifikaci dlužníka;
- c) název, adresu a další kontaktní údaje týkající se
- i) úřadu odpovědného za vyměření pohledávky, a pokud jde o jiný úřad,
- ii) úřadu, kde lze získat další informace týkající se pohledávky nebo možností napadnout platební povinnost.

2. K žádosti o vymáhání pohledávky mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k pohledávce, které byly vydány v dožadujícím členském státě.

Článek 13

Vyřízení žádosti o vymáhání pohledávky

1. Pro účely vymáhání pohledávky v dožádaném členském státě se pohledávka, která je předmětem žádosti o vymáhání, považuje za pohledávku dožádaného členského státu, není-li v této směrnici stanoveno jinak. Dožádaný orgán využije pravomoci a postupy stanovené podle právních a správních předpisů dožádaného členského státu, které se vztahují na pohledávky vzniklé v souvislosti se stejnou daní či stejným poplatkem nebo v případě jejich neexistence s obdobnou daní či obdobným poplatkem, není-li v této směrnici stanoveno jinak.

Pokud se dožádaný orgán domnívá, že na jeho území nejsou vybírány stejné nebo obdobné daně či poplatky, využije pravomoci a postupy stanovené podle právních a správních předpisů dožádaného členského státu, které se vztahují na pohledávky vzniklé v souvislosti s výběrem daně z příjmu fyzických osob, není-li v této směrnici stanoveno jinak.

Dožádaný členský stát není povinen přiznat pohledávkám jiných členských států přednostní postavení přiznávané obdobným pohledávkám vzniklým v daném členském státě, pokud se dotyčné členské státy nedohodly jinak, nebo nestanoví-li právo dožádaného členského státu jinak. Členský stát, který přizná přednostní postavení pohledávkám jiného členského státu, nesmí odmítnout přiznat za stejných podmínek stejné přednostní postavení stejným nebo podobným pohledávkám dalších členských států.

Dožádaný členský stát vymáhá pohledávku ve své vlastní měně.

2. Dožádaný orgán informuje řádným způsobem dožadující orgán o veškerých opatřeních, která přijal na základě žádosti o vymáhání pohledávky.

3. Ode dne obdržení žádosti o vymáhání pohledávky účtuje dožádaný orgán úroky z prodlení podle platných právních a správních předpisů v dožádaném členském státě.

4. Dožádaný orgán může v případě, že to umožňují platné právní a správní předpisy dožádaného členského státu, rozhodnout o tom, že poskytne dlužníkovi lhůtu k zaplacení nebo mu povolí placení ve splátkách, a požadovat související úrok. O každém takovém rozhodnutí musí následně informovat dožadující orgán.

5. Aniž je dotčen čl. 20 odst. 1, dožádaný orgán předá dožadujícímu orgánu vymožené částky pohledávky a úroku podle odstavců 3 a 4 tohoto článku.

Článek 14

Spory

1. Spory týkající se pohledávky, původního dokladu o vymahatelnosti pohledávky v dožadujícím členském státě nebo jednotného dokladu o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném členském státě a spory týkající se platnosti doručení učiněného příslušným orgánem dožadujícího členského státu spadají do pravomoci příslušných orgánů dožadujícího členského státu. Napadne-li zúčastněná osoba v průběhu vymáhání pohledávky pohledávku, původní doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožadujícím členském státě nebo jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném členském státě, dožádaný orgán tuto osobu informuje, že musí podat žalobu k příslušnému orgánu dožadujícího členského státu v souladu s jeho platnými právními předpisy.

2. Spory týkající se opatření k vymáhání pohledávek přijatých v dožádaném členském státě nebo spory týkající se platnosti doručení učiněného příslušným orgánem dožádaného členského státu musí být předloženy příslušnému orgánu dožádaného členského státu v souladu s jeho právními předpisy.

3. Je-li příslušnému orgánu dožadujícího členského státu podána žaloba uvedená v odstavci 1, dožadující orgán o tom informuje dožádaný orgán a uvede rozsah, v jakém nebyla pohledávka napadena.

4. Jakmile dožádaný orgán obdrží od dožadujícího orgánu nebo od zúčastněné osoby informace uvedené v odstavci 3, pozastaví vymáhání pohledávky ve vztahu k napadené části pohledávky až do rozhodnutí příslušného orgánu v této věci, pokud dožadující orgán nevyžaduje v souladu s třetím pododstavcem tohoto odstavce jinak.

Na žádost dožadujícího orgánu, nebo považuje-li to dožádaný orgán jinak za potřebné, aniž je dotčen článek 16, může dožádaný orgán přijmout předběžná opatření k zajištění vymáhání pohledávky, pokud to umožňují platné právní předpisy dožádaného členského státu.

Dožadující orgán může v souladu s právními předpisy a správní praxí platnými v dožadujícím členském státě dožádaný orgán požádat, aby vymáhal napadenou pohledávku nebo napadenou část pohledávky, pokud to dovolují platné právní předpisy a správní praxe dožádaného členského státu. Každou takovou žádost je nutno odůvodnit. Jestliže výsledek sporu poté vyzní ve prospěch dlužníka, je dožadující orgán povinen nahradit všechny vymožené částky a všechny případné splatné náhrady podle platných právních předpisů dožádaného členského státu.

Pokud bylo příslušnými orgány dožadujícího členského státu nebo dožádaného členského státu zahájeno řízení vedoucí ke vzájemné dohodě a výsledek tohoto řízení může ovlivnit pohledávku, ve vztahu k níž bylo požádáno o pomoc, jsou opatření k vymáhání pohledávek pozastavena nebo zcela zastavena, dokud nebude toto řízení ukončeno, s výjimkou bezprostředně naléhavého případu podvodu nebo platební neschopnosti. Pokud jsou opatření k vymáhání pohledávek pozastavena nebo zcela zastavena, použije se druhý pododstavec.

Článek 15

Změna nebo stažení žádosti o pomoc při vymáhání pohledávky

1. Dožadující orgán neprodleně informuje dožádaný orgán o případné následné změně své žádosti o vymáhání pohledávky nebo o stažení své žádosti s uvedením důvodů změny nebo stažení.

2. Je-li změna žádosti zapříčiněna rozhodnutím příslušného orgánu uvedeného v čl. 14 odst. 1, dožadující orgán zašle toto rozhodnutí spolu s revidovaným jednotným dokladem o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném členském státě. Dožádaný orgán poté přistoupí k dalším opatřením k vymáhání pohledávky na základě revidovaného dokladu.

V opatřeních k vymáhání pohledávky nebo v předběžných opatřeních, která již byla v dožádaném členském státě učiněna na základě původního jednotného dokladu o vymahatelnosti, lze na základě revidovaného dokladu pokračovat, není-li nutné změnit v důsledku neplatnosti původního dokladu o vymahatelnosti v dožadujícím členském státě nebo původního jednotného dokladu o vymahatelnosti v dožádaném členském státě.

Články 12 a 14 se použijí s ohledem na revidovaný doklad.

Článek 16

Žádost o předběžná opatření

1. Dožádaný orgán, pokud to umožňuje vnitrostátní právo a v souladu s vnitrostátní správní praxí, přijme na žádost dožadujícího orgánu předběžná opatření potřebná k vymáhání pohledávky, pokud je pohledávka nebo doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožadujícím členském státě v době podání žádosti napaden nebo pokud se na pohledávku dosud nevztahuje doklad o vymahatelnosti v dožadujícím členském státě, jsou-li předběžná opatření v podobné situaci rovněž možná podle vnitrostátního práva a vnitrostátní správní praxe dožadujícího členského státu.

K žádosti o přijetí předběžných opatření v dožádaném členském státě se případně připojí dokument vypracovaný za účelem přijetí předběžných opatření v dožadujícím členském státě a vztahující se k pohledávce, která je předmětem žádosti o vzájemnou pomoc. Tento dokument nepodléhá žádnému úkonu uznání, doplnění nebo nahrazení v dožádaném členském státě.

2. K žádosti o předběžná opatření mohou být přiloženy další dokumenty vztahující se k pohledávce, které byly vydány v dožadujícím členském státě.

Článek 17

Pravidla, kterými se řídí žádost o předběžná opatření

Pro účely článku 16 se použijí obdobně čl. 10 odst. 2, čl. 13 odst. 1 a 2 a články 14 a 15.

Článek 18

Omezení povinností dožádaného orgánu

1. Dožádaný orgán není povinen poskytnout pomoc uvedenou v člancích 10 až 16, jestliže by vymáhání pohledávky v důsledku situace dlužníka způsobilo vážné hospodářské nebo sociální obtíže v dožádaném členském státě, pokud platné právní a správní předpisy tohoto členského státu povolují takovou výjimku u vnitrostátních pohledávek.

2. Dožádaný orgán není povinen poskytnout pomoc uvedenou v člancích 5 a 7 až 16, jestliže se původní žádost

o pomoc podle článku 5, 7, 8, 10 nebo 16 týká pohledávek starších pěti let, počítáno ode dne splatnosti pohledávky v dožadujícím členském státě do dne podání původní žádosti o pomoc.

Byly-li však pohledávka nebo původní doklad o vymahatelnosti v dožadujícím členském státě napadeny, má se za to, že pětiletá lhůta počíná běžet okamžikem, kdy dožadující členský stát zjistí, že pohledávku nebo doklad o vymahatelnosti již nelze napadnout.

V případech, kdy příslušné orgány dožadujícího členského státu povolí odklad platby nebo splátkový režim, se má za to, že pětiletá lhůta počíná běžet okamžikem, kdy uplynula lhůta pro splacení celé pohledávky.

V těchto případech však dožádaný orgán není povinen poskytnout pomoc ve vztahu k pohledávkám starším deseti let, počínaje dnem, kdy byla pohledávka původně splatná v dožadujícím členském státě.

3. Členský stát není povinen poskytnout pomoc, pokud celková částka pohledávek, na něž se vztahuje tato směrnice, na kterou je pomoc požadována, je menší než 1 500 EUR.

4. Dožádaný orgán uvědomí dožadující orgán o důvodech odmítnutí žádosti o pomoc.

Článek 19

Otázky týkající se promlčení

1. Otázky týkající se promlčecích lhůt se řídí výlučně platnými právními předpisy dožadujícího členského státu.

2. Co se týká stavení, přerušeni nebo prodloužení běhu promlčecích lhůt, má se za to, že jakékoli úkony související s vymáháním pohledávky provedené dožádaným orgánem či jeho jménem v souladu se žádostí o pomoc, které podle platných právních předpisů dožádaného členského státu stavějí, přerušují nebo prodloužují promlčecí lhůtu, mají stejný účinek v dožadujícím členském státě pod podmínkou, že je příslušný odpovídající účinek stanoven platnými právními předpisy dožadujícího členského státu.

Pokud stavení, přerušování nebo prodloužení běhu promlčecí lhůty není podle platných právních předpisů dožadovaného členského státu možné, jakékoli úkony související s vymáháním pohledávky provedené dožadujícím orgánem či jeho jménem v souladu se žádostí o pomoc, které by v případě, že by byly provedeny dožadujícím orgánem či jeho jménem v jeho členském státě, podle platných právních předpisů dožadujícího členského státu stavěly, přerušovaly nebo prodlužovaly promlčecí lhůtu, se z hlediska tohoto účinku považují za provedené v posledně uvedeném státě.

Prvním a druhým pododstavcem není dotčeno právo příslušných orgánů dožadujícího členského státu přijmout opatření ke stavení, přerušování nebo prodloužení běhu promlčecí lhůty v souladu s platnými právními předpisy tohoto členského státu.

3. Dožadující orgán a dožadovaný orgán se vzájemně informují o případných úkonech, které přerušují, stavějí nebo prodlužují promlčecí lhůtu pohledávky, pro kterou byla požadována opatření k jejímu vymáhání nebo předběžná opatření, nebo které mohou mít tento účinek.

Článek 20

Náklady

1. Kromě částek uvedených v čl. 13 odst. 5 usiluje dožadovaný orgán o to, aby od dotyčné osoby vymohl a ponechal si náklady, které mu v souvislosti s vymáháním vznikly, v souladu s právními předpisy dožadovaného členského státu.

2. Členské státy se vzdávají všech vzájemných nároků na náhradu nákladů vzniklých při poskytování vzájemné pomoci na základě této směrnice.

Je-li však vymáhání zvláště obtížné, způsobí velmi vysoké náklady nebo se týká boje proti organizovanému zločinu, mohou se dožadující a dožadovaný orgán dohodnout na zvláštní úpravě náhrady nákladů.

3. Bez ohledu na odstavec 2 ručí dožadující členský stát dožadovanému členskému státu za všechny náklady a ztráty vzniklé v souvislosti s činnostmi, které byly shledány neodůvodněnými co do oprávněnosti pohledávky nebo platnosti dokladu o vymahatelnosti pohledávky nebo dokladu umožňujícího přijetí předběžných opatření vydaného dožadujícím orgánem.

KAPITOLA V

OBEČNÁ PRAVIDLA, JIMIŽ SE ŘÍDÍ VŠECHNY DRUHY ŽÁDOSTÍ O POMOC

Článek 21

Standardní formuláře a komunikační prostředky

1. Žádosti o informace podle čl. 5 odst. 1, žádosti o doručení podle čl. 8 odst. 1, žádosti o vymáhání pohledávek podle čl. 10 odst. 1 nebo žádosti o předběžná opatření podle čl. 16 odst. 1 jsou zasílány elektronickými prostředky pomocí standardního formuláře, ledaže by toto nebylo proveditelné z technických důvodů. Tyto standardní formuláře jsou, pokud možno, používány rovněž pro případnou další komunikaci ohledně žádosti.

Jednotný doklad o vymahatelnosti pohledávky v dožadovaném členském státě, doklad umožňující přijetí předběžných opatření v dožadujícím členském státě a ostatní dokumenty uvedené v článcích 12 a 16 jsou rovněž zasílány elektronickými prostředky, ledaže by toto nebylo proveditelné z technických důvodů.

Ke standardním formulářům mohou být případně připojeny zprávy, výkazy a jiné dokumenty či jejich ověřené kopie nebo výpisy z nich, které jsou rovněž zasílány elektronickými prostředky, ledaže by toto nebylo proveditelné z technických důvodů.

Standardní formuláře a komunikace elektronickými prostředky se mohou použít rovněž při výměně informací podle článku 6.

2. Odstavec 1 se nevztahuje na informace a dokumenty získané během přítomnosti v prostorách správních orgánů v jiném členském státě nebo při účasti ve správních šetřeních v jiném členském státě podle článku 7.

3. Nejsou-li pro komunikaci použity elektronické prostředky nebo standardní formuláře, není tím dotčena platnost získaných informací nebo opatření přijatých při vyřizování žádosti o pomoc.

Článek 22

Použití jazyků

1. Všechny žádosti o pomoc, standardní formuláře o doručení a jednotné doklady o vymahatelnosti pohledávky v dožádaném členském státě se zasílají v úředním jazyce nebo v jednom z úředních jazyků dožádaného členského státu, nebo je k nim připojen překlad do tohoto jazyka nebo do jednoho z těchto jazyků. Skutečnost, že některé části uvedených dokumentů jsou napsány v jazyce jiném, než je úřední jazyk nebo jeden z úředních jazyků dožádaného členského státu, nemá vliv na jejich platnost nebo na platnost příslušného řízení, pokud takový jiný jazyk je jazykem dohodnutým mezi dotýcnými členskými státy.

2. Dokumenty, které jsou předmětem žádosti o doručení podle článku 8, mohou být dožádanému orgánu zaslány v úředním jazyce dožadujícího členského státu.

3. Jsou-li k žádosti připojeny jiné dokumenty, než je uvedeno v odstavcích 1 a 2, může dožádaný orgán v případě potřeby od dožadujícího orgánu vyžadovat překlad těchto dokumentů do úředního jazyka nebo jednoho z úředních jazyků dožádaného členského státu či do jiného jazyka vzájemně dohodnutého mezi dotýcnými členskými státy.

Článek 23

Poskytování informací a dokumentů

1. Informace sdělené v jakékoli formě na základě této směrnice podléhají služebnímu tajemství a požívají stejné ochrany jako obdobné informace podle vnitrostátního práva členského státu, který je obdržel.

Tyto informace mohou být použity pro účely uplatnění opatření k vymáhání pohledávek nebo předběžných opatření, na něž se vztahuje tato směrnice. Mohou být rovněž použity v případě vyměření a vymáhání povinných příspěvků sociálního zabezpečení.

2. Osoby pověřené Bezpečnostním akreditačním úřadem Evropské komise, mohou mít přístup k těmto informacím pouze tehdy, pokud je to nezbytné pro péči o síť CCN a pro její údržbu a rozvoj.

3. Členský stát poskytující informace povolí jejich použití pro jiné účely, než které jsou uvedeny v odstavci 1, v členském státě přijímajícím tyto informace, jestliže podle

práva členského státu poskytujícího informace mohou být tyto informace použity pro obdobné účely.

4. Jestliže se dožadující nebo dožádaný orgán domnívá, že informace získané na základě této směrnice jsou pravděpodobně užitečné třetímu členskému státu pro účely uvedené v odstavci 1, může tyto informace předat tomuto třetímu členskému státu, pokud je takové předání v souladu s pravidly a postupy stanovenými v této směrnici. Uvedený orgán informuje příslušný členský stát, z něhož informace pochází, o svém záměru sdílet informace se třetím členským státem. Členský stát, z něhož informace pochází, může vyjádřit svůj nesouhlas s takovým sdílením informací do deseti pracovních dnů ode dne, kdy obdržel sdělení členského státu, který si přeje dané informace sdílet.

5. Souhlas s použitím informací podle odstavce 3, které byly předány na základě odstavce 4, může být udělen pouze členským státem, z něhož informace pocházejí.

6. Informace sdělené v jakékoli formě na základě této směrnice mohou být všemi orgány v rámci členského státu, který informace obdržel, uplatněny nebo použity jako důkaz na stejném základě jako obdobné informace získané v tomto státě.

KAPITOLA VI

ZÁVĚREČNÁ USTANOVENÍ

Článek 24

Použití jiných dohod o pomoci

1. Touto směrnicí není dotčeno plnění jakýchkoli závazků k poskytování širší pomoci, které vyplývají z dvoustranných nebo mnohostranných dohod nebo ujednání, včetně dohod nebo ujednání o doručování soudních nebo mimosoudních aktů.

2. Pokud členské státy uzavřou takové dvoustranné nebo mnohostranné dohody či ujednání o záležitostech spadajících do oblasti působnosti této směrnice, s výjimkou dohod či ujednání týkajících se jednotlivých případů, uvědomí o tom neprodleně Komisi. Komise poté uvědomí ostatní členské státy.

3. Při poskytování vzájemné pomoci v širším rozsahu na základě dvoustranné nebo mnohostranné dohody nebo ujednání mohou členské státy využívat elektronickou komunikační síť a standardní formuláře přijaté za účelem provedení této směrnice.

Článek 25

Výbor

1. Komisi je nápomocen Výbor pro vymáhání pohledávek.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použijí se články 5 a 7 rozhodnutí 1999/468/ES.

Lhůta uvedená v čl. 5 odst. 6 rozhodnutí 1999/468/ES je tři měsíce.

Článek 26

Prováděcí ustanovení

Komise přijme postupem podle čl. 25 odst. 2 prováděcí pravidla k čl. 4 odst. 2, 3 a 4, čl. 5 odst. 1, článkům 8 a 10, čl. 12 odst. 1, čl. 13 odst. 2, 3, 4 a 5, článku 15, čl. 16 odst. 1 a čl. 21 odst. 1.

Tato pravidla stanoví alespoň

- a) praktická ujednání ohledně organizace kontaktů mezi ústředními kontaktními orgány, ostatními kontaktními orgány a kontaktními útvary uvedenými v čl. 4 odst. 2, 3 a 4, z různých členských států, a ohledně kontaktů s Komisí;
- b) způsoby, kterými lze předávat sdělení mezi orgány;
- c) formát a další podrobnosti ohledně standardních formulářů používaných pro účely čl. 5 odst. 1, článku 8, čl. 10 odst. 1, čl. 12 odst. 1 a čl. 16 odst. 1;
- d) pravidla pro přepočítání částek, které mají být vymáhány, a pro převod vymožených částek;

Článek 27

Podávání zpráv

1. Každý členský stát Komisi každoročně do 31. března informuje o
 - a) počtu žádostí o informace, doručení a vymáhání nebo o předběžná opatření, které každý rok zaslal jednotlivým dožádaným členským státům a které obdržel od jednotlivých dožadujících členských států;
 - b) výši pohledávek, které byly předmětem žádosti o pomoc, a o vymožených částkách.
2. Členské státy mohou rovněž poskytovat jakékoli další informace, které mohou být užitečné pro vyhodnocení poskytování vzájemné pomoci podle této směrnice.

3. Komise každých pět let předkládá Evropskému parlamentu a Radě zprávu o fungování opatření podle této směrnice.

Článek 28

Provedení

1. Členské státy přijmou a zveřejní právní a správní předpisy nezbytné pro dosažení souladu s touto směrnicí do 31. prosince 2011. Neprodleně o nich uvědomí Komisi.

Budou používat tyto předpisy ode dne 1. ledna 2012.

Tyto předpisy přijaté členskými státy musí obsahovat odkaz na tuto směrnici nebo musí být takový odkaz učiněn při jejich úředním vyhlášení. Způsob odkazu si stanoví členské státy.

2. Členské státy sdělí Komisi znění hlavních ustanovení vnitrostátních právních předpisů, které přijmou v oblasti působnosti této směrnice.

Článek 29

Zrušení směrnice 2008/55/ES

Směrnice 2008/55/ES se zrušuje s účinkem ode dne 1. ledna 2012.

Odkazy na zrušenou směrnici se považují za odkazy na tuto směrnici.

Článek 30

Vstup v platnost

Tato směrnice vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Článek 31

Určení

Tato směrnice je určena členským státům.

V Bruselu dne 16. března 2010.

Za Radu
předsedkyně
E. SALGADO